

Tijdschrift voor toegepaste
Arbowetenschap
Jaargang 19

2007 • 1
Supplement

ARBO WETENSCHAP

JOURNAL OF APPLIED OCCUPATIONAL
SCIENCES

16e symposium

**De maatschappelijke kant
van de arbeidshygiëne**

Woensdag 21 en donderdag 22 maart 2007
Woudschoten Conferentiecentrum - Zeist

Organisatie:
NVvA Commissie Symposium
in samenwerking met EPS

Participatieve Aanpak Werkaanpassing helpt bij terugkeer naar werk

Drs. Anita Venema, onderzoeker Arbeid en Gezondheid, TNO Kwaliteit van Leven, Hoofddorp, e-mail: anita.venema@tno.nl

Inleiding

De Participatieve Aanpak Werkaanpassing is een stappenplan voor het aanpakken van verzuim. De effectiviteit van dit instrument is aangetoond bij rugklachten. Naar verwachting is toepassing van het instrument ook zinvol bij psychische klachten. Inmiddels is het instrument door het Platform Reïntegratie STECR gepubliceerd als methodische werkwijze voor arboprofessionals die betrokken zijn bij verzuimbegeleiding.

De Participatieve Aanpak Werkaanpassing

De Participatieve Aanpak Werkaanpassing is een instrument waarmee werkgever en werknemer, na verwijzing door de bedrijfsarts, onder begeleiding van een arboprofessionaal via een stapsgewijze aanpak komen tot signalering en bespreking van knelpunten op het werk en oplossingen daarvoor in de vorm van voorstellen tot aanpassing van het werk. Het resultaat is consensus over en betrokkenheid bij (a) een inventarisatie van knelpunten en bijbehorende oplossingen, (b) een plan voor werkaanpassing, en (c) de uitvoering van het plan. Doordat werknemer en werkgever een actieve inbreng hebben (participeren) bij het opstellen van het advies en de daaruit volgende werkaanpassing, is de kans op acceptatie en implementatie van werkaanpassingen groter en wordt weerstand tegen veranderingen vermeden.

De methode is positief beoordeeld door werknemers die verzuimden wegens a-specifieke lage rugklachten en arboadviseurs

die het protocol hebben doorlopen. Ook bleek dat werknemers bij wie het protocol was toegepast eerder weer volledig hervat waren dan werknemers die de gebruikelijke zorg kregen en dat het protocol een kosteneffectieve manier was om werknemers veilig terug te laten keren naar het werk (Anema, 2005).

Een secundaire analyse is uitgevoerd op de plannen van aanpak en vragenlijstgegevens van werknemers met ziekteverzuim door psychische klachten (Jettinghoff, Venema, Anema & Steenstra, 2006). De resultaten van dit onderzoek laten zien dat met de Participatieve Aanpak Werkaanpassing naast fysieke knelpunten op het werk ook psychische belastingsknelpunten gesignaleerd en bespreekbaar worden en leiden tot concrete voorstellen voor oplossingen (werkaanpassingen) in een plan van aanpak. Op basis van deze resultaten concluderen we dat de Participatieve Aanpak Werkaanpassing ook zinvol ingezet zou kunnen worden bij werknemers die psychische werkbelasting ervaren. De effectiviteit wordt momenteel onderzocht door Body@Work, een samenwerkingsverband van TNO en het VUmc.

Toepassing

STECR heeft in 2005 een Kenniskring opgericht met als doel om het instrument te toetsen aan de stand van de wetenschap en de uitvoerbaarheid in de praktijk. Bij dat laatste stond de praktische toepasbaarheid door verschillende arboprofessionals op de voorgrond. In de Werkwijzer Werkaanpassing (STECR, 2006) wordt onderscheid gemaakt tussen het incidenteel toepassen van het instrument en de structurele toepassing daarvan. Bij de structurele toepassing is de Werkwijzer een onderdeel van het totale verzuimbeleid van een bedrijf en bij incidentele toepassing is het te beschouwen als één van de mogelijke reïntegratie-interventies.

Workshop 2H

MICROBIOLOGISCHE METINGEN

Nieuw meetprotocol voor microbiologisch luchtonderzoek

Ir. Atze Boerstra (i.s.m. E. Belle, CAG en M. van Veen, directeur Technolab), directeur, Boerstra Binnenmilieu Advies, Rotterdam, ing. Ruud Hennep, adviseur, Klimacare, Rotterdam en ir. Roberto d'Onofrio, arbeidshygiënist, Kalsbeek, Assen, e-mail: klima@compagnet.nl

Microbiologisch luchtonderzoek wordt al tientallen jaren toegepast bij onderzoek naar gebouwgebonden klachten. Het onderzoek is zelfs onderdeel van het moderne facilitair management geworden.

Echter de verschillende bureaus die zich met binnenklimaatonderzoek en luchtmetingen bezig houden, gebruiken ver-

schillende werkwijzen en zelfs verschillende richtlijnen. Hierdoor kunnen de meetresultaten onderling niet vergeleken worden. De bruikbaarheid van microbiologisch luchtonderzoek wordt hierdoor geregeld (door bv. opdrachtgevers) in twijfel getrokken.

Naar aanleiding van de discussies over microbiologisch luchtonderzoek op het NVvA congres van 2006 hebben een aantal bureaus de handen ineengeslagen. De gezamenlijke uitdaging: beantwoording van de volgende twee vragen:

- Kan er een eenduidige werkwijze voor de uitvoering van het microbiologisch luchtonderzoek opgesteld worden? Zo ja, hoe ziet deze werkwijze eruit?
- Kan er een eenduidige richtlijn opgesteld worden voor de beoordeling van de meetresultaten? Zo ja, hoe ziet die richtlijn eruit?

De bureaus zijn inmiddels een paar keer samen gekomen en